

Lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900);

utfärdad den 19 april 2012.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om plan- och bygglagen (2010:900)

dels att 4 kap. 19 och 20 §§, 6 kap. 2 och 11 §§ och 14 kap. 21 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 6 kap. 2 § ska utgå,

dels att 4 kap. 42 § ska ha följande lydelse.

4 kap.

42 §² Med områdesbestämmelser får kommunen endast reglera

1. grunddragen för användningen av mark- och vattenområden för bebyggelse, fritidsanläggningar, kommunikationsleder och andra jämförliga ändamål, om det behövs för att säkerställa syftet med översiktsplanen eller för att tillgodose ett riksintresse enligt 3 eller 4 kap. miljöbalken,

2. användningen och utformningen av mark för gemensam användning och, i samband med det, skydd för sådan mark som är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt,

3. största tillåtna byggnads- eller bruksarean för fritidshus och storleken på tomter för sådana hus,

4. omfattningen av kraven på bygglov enligt det som anges i 9 kap. 7 och 8 §§, rivningslov enligt 9 kap. 10 § första stycket 2 och marklov enligt 9 kap. 13 §, och

5. placering, utformning och utförande av byggnadsverk och tomter och i samband med det bestämma

a) om vegetation och markytans utformning och höjdläge inom sådana områden som avses i 9 kap. 13 § 1,

b) om skyddsanordningar för att motverka sådana störningar från omgivningen som avses i 12 § 1, och

c) i frågor som avses i 16 § 2–5.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för ärenden om exploateringssamverkan enligt lagen (1987:11) om exploateringssamverkan.

¹ Prop. 2011/12:54, bet. 2011/12:CU22, rskr. 2011/12:186.

² Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

SFS 2012:187

På regeringens vägnar

STEFAN ATTEFALL

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)